

Kniha Daniel — číslo sto tridsaťdva

Odhalenie prorockého významu druhej skúšky: Pochopenie obrazu šelmy a času zapečatovania 144 000

Jeff Pippenger

2024-03-12

V predchádzajúcich článkoch sme venovali čas určovaniu prorockých charakteristík druhej skúšky z troch skúšok, ktoré sú znázornené tromi anjelmi. Každý anjel predstavuje osobitnú skúšku a druhá skúška je predstavená ako vizuálna skúška. Určili sme všetkých troch anjelov a ich príslušné skúšky sú takisto označené v prvej kapitole Daniela, kde druhá z týchto troch skúšok bola založená na výzore Daniela a troch hodných po tom, ako jedli vegetariánsku stravu namiesto babylonskej stravy. Ďalšou charakteristikou druhej skúšky je, že je často znázornená obrazom spojenia Cirkvi a štátu.

Všetci traja anjeli a ich príslušné skúšky sú rozpoznateľní pri páde Nimrodovho Bábelu v jedenástej kapitole knihy Genezis. Tieto tri skúšky sú tam znázornené trojnásobným použitím výrazu „pod’me“ vo veršoch 3, 4 a 7. Druhý výskyt výrazu „pod’me“ vo verši 4 označuje skúšku druhého anjela.

A povedali: Pod’te, vystavme si mesto a vežu, ktorej vrchol bude siahať až do neba; a učinme si meno, aby sme neboli rozptýlení po tvári celej zeme. Genesis 11:4.

Mesto predstavuje štát a veža predstavuje cirkev. Túžili aj po určitej povahe, čo je vyjadrené v ich túžbe učiť si meno. Pri druhej skúške sa často prejavuje povaha, a to v protiklade k opačnej povahe, ako je to znázornené na Kainovi a Ábelovi, na múdrych a bláznivých pannách alebo v Danielovej druhej skúške na viditeľnom vzhľade medzi tými, ktorí jedli pokrm Babylonu, na rozdiel od tých, ktorí jedli zeleninu.

Prosím, skús svojich služobníkov desať dní; a nech nám dávajú strukoviny na jedenie a vodu na pitie. Potom nech sú pred tebou prezreté naše tváre i tváre synov, ktoríedia z podielu kráľovského pokrmu; a ako uvidíš, tak nalož so svojimi služobníkmi. I privolil im v tejto veci a skúšal ich desať dní. A na konci desiatich dní sa ukázalo, že ich tváre boli krajšie a ich telo bolo zavalitejšie než u všetkých synov, ktoríedia z podielu kráľovského pokrmu. Daniel 2:12–15.

V dejinách milleritského hnutia skúška druhého anjela zjavila dve triedy ctiteľov. Trieda, ktorá v skúške neobstála, sa stala dcérami Ríma; druhou triedou boli verní, ktorí naďalej nasledujú postupujúce svetlo. Dcéram Ríma sa odráža prorocká povaha matky a matka, ktorej dcérami sa stali, je označená ako matka smilníc. V prorockom zmysle je smilnica cirkev, ktorá vstupuje do vzťahu so štátom, ako je to v obraze pápežstva.

Prvý z troch anjelov v štrnastej kapitole Zjavenia obsahuje všetky tri skúšky každého z troch anjelov, tak ako aj prvá kapitola Daniela. V dvanástej kapitole Daniela je takisto označený

trojstupňový proces skúšania, takže trojstupňový proces skúšania sa nachádza tak na začiatku, ako aj na konci knihy Daniel.

Mnohí budú očistení, vybielení a skúšaní; bezbožní však budú páchať bezbožnosť a nikto z bezbožných neporozumie; ale múdri porozumejú. Daniel 12,10.

Prvou skúškou v desiatom verši je očistenie, ku ktorému dochádza na nádvorí svätyne, kde je zabíjaný baránok a hriešnikovi je pripočítané ospravedlnenie. Druhou skúškou v desiatom verši je byť vybielený, čo je znázornené Svätým miestom vo svätyni, ktoré predstavuje čas, keď je veriacemu udeľované posvätenie. Tretím krokom je byť skúšaný, čo predstavuje súd Najsvätejšieho miesta, kde je Boží ľud spečatovaný a kde sa dovŕšuje oslávenie. Dve triedy uctievačov sú predstavované bezbožnými, ktorí nechápu, a múdrymi, ktorí chápu.

Druhá skúška, ktorá je mnohokrát znázornená v posvätnom Slove, predstavuje vizuálnu skúšku, pri ktorej sa zjavujú dve triedy uctievačov a je symbolizované spojenie Cirkvi a štátu. Rovnako dôležité je, že charakteristickým znakom druhej skúšky je to, že predchádza tretej skúške, a tretia skúška predstavuje súd. Pri súde tretej skúšky je však dôležitá výhrada, lebo každá z troch skúšok zahŕňa súd, ale prvé dve skúšky sú umiestnené do dejín, v ktorých je ešte stále možné formovanie charakteru. Tretia skúška je odlišná v tom, že je prorockým lakmusovým testom, ktorý jednoducho odhaľuje, ktorou triedou uctievača si sa stal v predchádzajúcich dvoch krokoch procesu skúšania.

V čase pečatenia sto štyridsaťštyritisíc, ktorý sa začal 11. septembra 2001 a končí pri nedeľnom zákone v Spojených štátoch, sú tri skúšky. Prvá skúška nastala, keď anjel zostúpil 11. septembra 2001, a v súlade s anjelom, ktorý zostúpil v milleritských dejinách 11. augusta 1840, je táto skúška skúškou v oblasti stravy. V prvej kapitole Daniela bola prvá skúška vtedy, keď si Daniel zaumienil vo svojom srdci, že nebude jesť kráľovu stravu. Keď Duch Svätý zostúpil pri Kristovom krste a On sa potom postil štyridsať dní, Jeho prvou skúškou bola strava.

Tretou a záverečnou skúškou v čase zapečatovania sto štyridsaťštyritisíc je nedeľný zákon. V tom čase všetci tí, ktorí rozumejú nárokom soboty siedmeho dňa a ktorí sa rozhodnú uctievať v deň slnka, prijmú znak šelmy a sú stratení pre večnosť. Po troch rokoch boli v 1. kapitole Daniela Daniel a traja mládenci predvedení pred Nebukadnesara (symbol nedeľného zákona), aby boli posúdení podľa svojej prípravy počas predchádzajúcich troch rokov. Keď Otec a Syn zostúpili v Nimródovom príbehu vzbury pri treťom „podme“, bolo to preto, aby zmiatli ich jazyk a rozptýlili ich po celej zemi. Tretia skúška je lakmusovou skúškou, ktorá na večnosť oddeľuje tieto dve skupiny.

„Podobenstvo o kúkoľi i podobenstvo o sieti jasne učia, že niet času, keď sa všetci bezbožní obrátia k Bohu. Pšenica i kúkoľ rastú spolu až do žatvy. Dobré i zlé ryby sú spolu vytiahnuté na breh na konečné oddelenie.“

„Tieto podobenstvá opäť učia, že po súde už nebude nijaký čas milosti. Keď je dielo evanjelia dokončené, bezprostredne nato nasleduje oddelenie dobrých od zlých a osud každej skupiny je navždy určený.“ Christ's Object Lessons, 123.

Čas pečatania sto štyridsiatich štyroch tisíc sa končí pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone a medzi touto treťou skúškou a prvou skúškou, ktorá prišla 11. septembra 2001, je na laodicejský adventizmus privedená druhá skúška. Po súde už „niet času milosti“, lebo dielo evanjelia je potom pre sto štyridsaťštyri tisíc dokončené.

Sestra Whiteová na viacerých miestach učí, že ak neobstojíme v prvej skúške, potom nemôžeme obstať v druhej skúške, a bez úspešného obstatia v druhej skúške prejavíme svoje zlyhanie pri tretej, rozhodujúcej skúške.

„Bola som obrátená späť k ohlasovaniu prvého Kristovho príchodu. Ján bol poslaný v duchu a moci Eliáša, aby pripravil cestu Ježišovi. Tí, ktorí odmietli Jánovo svedectvo, nemali úžitok z Ježišovho učenia. Ich odpor voči posolstvu, ktoré predpovedalo Jeho príchod, ich postavil tam, kde nemohli ochotne prijať najsilnejší dôkaz, že On je Mesiáš. Satan viedol tých, ktorí odmietli Jánovo posolstvo, aby šli ešte ďalej, až k odmietnutiu a ukrižovaniu Krista. Tým sa postavili tam, kde nemohli prijať požehnanie v deň Turíc, ktoré by ich bolo naučilo ceste do nebeskej svätyne. Roztrhnutie chrámovej opony ukázalo, že židovské obete a obrady už viac nebudú prijímané. Veľká Obet bola prinesená a bola prijatá a Duch Svätý, ktorý zostúpil v deň Turíc, obrátil myseľ učeníkov od pozemskej svätyne k nebeskej, kam Ježiš vošiel svojou vlastnou krvou, aby na svojich učeníkov vylial dobrodenia svojho zmierenia. Židia však boli ponechaní v úplnej tme. Stratili všetko svetlo, ktoré mohli mať o pláne spasenia, a naďalej dôverovali svojim neužitočným obetiam a darom. Nebeská svätyňa zaujala miesto pozemskej, oni však o tejto zmene nemali nijaké poznanie. Preto nemohli mať úžitok z Kristovej prostredníckej služby vo svätom mieste.

„Mnohí hľadia s hrôzou na počínanie Židov pri odmietnutí a ukrižovaní Krista; a keď čítajú dejiny Jeho potupného zneužívania, domnievajú sa, že Ho milujú a že by Ho neboli zapreli ako Peter ani ukrižovali ako Židia. Ale Boh, ktorý skúma srdcia všetkých, podrobil skúške tú lásku k Ježišovi, o ktorej vyznávali, že ju cítia. Celé nebo sledovalo s najhlbším záujmom, ako bolo prijaté posolstvo prvého anjela. No mnohí, ktorí vyznávali, že milujú Ježiša, a ktorí ronili slzy pri čítaní príbehu o kríži, sa vysmievali radostnej zvesti o Jeho príchode. Namiesto toho, aby posolstvo prijali s radosťou, vyhlásili ho za blud. Nenávideli tých, ktorí milovali Jeho zjavenie, a vylúčili ich z cirkví. Tí, ktorí odmietli prvé posolstvo, nemohli mať úžitok z druhého; ani nemali úžitok z polnočného volania, ktoré ich malo pripraviť, aby vierou vošli s Ježišom do svätyne svätých nebeskej svätyne. A tým, že odmietli dve predchádzajúce posolstvá, natoľko zatemnili svoje porozumenie, že nevidia nijaké svetlo v posolstve tretieho anjela, ktoré ukazuje cestu do svätyne svätých. Videla som, že tak ako Židia ukrižovali Ježiša, tak aj menovité cirkvi ukrižovali tieto posolstvá, a preto nemajú poznanie cesty do svätyne svätých a nemôžu mať úžitok z Ježišovho príhovoru tam. Ako Židia, ktorí prinášali svoje neužitočné obete, aj oni predkladajú svoje neužitočné modlitby oddeleniu, ktoré Ježiš opustil; a satan, potešený týmto klamom, berie na seba náboženský charakter a obracia mysle týchto údajných kresťanov k sebe, pôsobiac svojou mocou, svojimi znameniami a lživými zázrakmi, aby ich pevne zachytil do svojho osídla.“ Early Writings, 259–261.

Ak neprijmeme varovné posolstvo, ktoré predstavuje 11. september 2001, potom, za predpokladu, že budeme ešte nažive, určite prijmeme nedeľný zákon, keď príde. To znamená, že skúška, v ktorej

určujeme svoj večný osud, a skúška, ktorou musíme prejsť predtým, než budeme zapečatení pri nedeľnom zákone, pričom je to skúška, ktorou musíme prejsť pred uzavretím času milosti, je druhou skúškou, a tou skúškou je skúška obrazu šelmy.

„Pán mi jasne ukázal, že obraz šelmy bude vytvorený pred uzavretím času milosti; lebo má byť veľkou skúškou pre Boží ľud, podľa ktorej bude rozhodnuté o jeho večnom údele. Tvoje stanovisko je takou spleťou protirečení, že len málokto budú oklamaní.“

„V Zjavení 13 je tento predmet jasne predstavený; [Zjavenie 13:11–17, citované].“

„Toto je skúška, ktorú musí Boží ľud podstúpiť predtým, než bude spečatený. Všetci, ktorí dokázali svoju vernosť Bohu zachovávaním Jeho zákona a odmietnutím prijať falošný sabat, sa zaradia pod zástavu Pána Boha Jehovu a prijmú pečať živého Boha. Tí, ktorí sa vzdajú pravdy nebeského pôvodu a prijmú nedeľný sabat, prijmú znamenie šelmy.“ Manuscript Releases, zväzok 15, 15.

Druhú skúškou v čase zapečatovania sto štyridsaťštyritisíc je prorocká vizuálna skúška. Vyžaduje rozpoznanie formovania obrazu šelmy v Spojených štátoch a táto skúška môže byť odhalená iba prostredníctvom Božieho prorockého Slova. Ba viac, Božiemu prorockému Slovu porozumejú iba tí, ktorí sa rozhodnú jesť posolstvo neskorého dažďa, ktoré je predstavené ako metodológia „riadok za riadkom“. Ak odmietneme jesť posolstvo, ktoré je v ruke mocného anjela zo Zjavenia osemnástej kapitoly, keď zostupuje, nebudeme mať schopnosť rozpoznať formovanie obrazu šelmy.

Aby bolo možné zjesť posolstvo v ruke anjela, je potrebné, aby študent proroctva videl, že anjel má vo svojej ruke posolstvo. Keď mocný anjel zo Zjavenia osemnástej kapitoly zostupuje, verš neuvádza nič, čo by mal v ruke, avšak metodológia „riadok na riadok“ na základe viacerých svedkov ustanovuje, že v ruke anjelov, ktorí zostupujú, je vždy posolstvo. Tí, ktorí odmietajú metodológiu „riadok na riadok“, sú slepí voči posolstvu, ktoré poskytuje dôkaz, že obraz šelmy sa formuje v Spojených štátoch. To musí byť rozpoznané, lebo na rozpoznaní tejto pravdy je založený náš večný osud. Riadok na riadok sestra Whiteová stotožňuje prorocké charakteristiky prvého anjela s tými istými charakteristikami mocného anjela zo Zjavenia, osemnástej kapitoly.

„Bolo mi ukázané, aký záujem prejavovalo celé nebo o dielo prebiehajúce na zemi. Ježiš poveril mocného anjela, aby zostúpil a varoval obyvateľov zeme, aby sa pripravili na Jeho druhý príchod. Keď anjel opúšťal prítomnosť Ježiša v nebi, pred ním išlo nesmierne jasné a slávne svetlo. Bolo mi povedané, že jeho poslaním je osvietiť zem svojou slávou a varovať človeka pred prichádzajúcim Božím hnevom. Zástupy prijali to svetlo. Niektorí z nich sa zdali byť veľmi vážni, zatiaľ čo iní boli radostní a unesení. Všetci, ktorí prijali svetlo, obrátili svoje tváre k nebu a oslavovali Boha. Hoci bolo vyliate na všetkých, niektorí sa len dostali pod jeho vplyv, ale ho úprimne neprijali. Mnohí boli naplnení veľkým hnevom. Kazatelia i ľud sa spojili s bezbožnými a urputne odporovali svetlu, ktoré šíril mocný anjel. Ale všetci, ktorí ho prijali, sa oddelili od sveta a boli navzájom úzko zjednotení.“

„Satan a jeho anjeli boli usilovne zamestnaní tým, že sa snažili odvrátiť mysle čo najväčšieho počtu ľudí od svetla. Skupina, ktorá ho odmietla, bola ponechaná v temnote. Videla som

Božieho anjela, ako s najhlbším záujmom bdie nad Jeho vyznávajúcim ľudom, aby zaznamenal charakter, ktorý si utváral, keď im bolo predkladané posolstvo nebeského pôvodu. A keď sa veľmi mnohí, ktorí vyznávali lásku k Ježišovi, odvrátili od nebeského posolstva s opovrhnutím, posmechom a nenávisťou, anjel s pergamenom v ruke urobil tento potupný záznam. Celé nebo bolo naplnené rozhorčením, že Ježiš bol takto znevažovaný svojimi vyznávajúcimi nasledovníkmi.“ Early Writings, 245, 246.

V danej pasáži bol prvý anjel zo štrnástej kapitoly Zjavenia „poverení“ „zostúpiť a varovať obyvateľov zeme, aby sa pripravili na Jeho druhý príchod“, čo je totožné dielo s dielom anjela zo Zjavenia, osemnástej kapitoly. Poslaním prvého anjela bolo „osvietiť zem svojou slávou a varovať človeka pred prichádzajúcim Božím hnevom“, čo je opäť poslaním anjela z osemnástej kapitoly. Tí, ktorí prijali toto posolstvo, „oslavovali Boha“, a tí, ktorí toto posolstvo odmietli, „boli ponechaní v úplnej temnote.“

Daniel a traja mládenci sa rozhodli jesť nebeskú stravu a tá druhá skupina jedla babylonskú stravu. Na konci „viditeľnej skúšky“ desiatich dní Daniel a jeho druhovia oslávili Boha, lebo ich tváre boli na pohľad plnšie a krajšie než tváre tých, ktorí jedli babylonskú stravu. Posolstvo prvého anjela zo štrnástej kapitoly Zjavenia predstavuje všetky tri skúšky v rámci svojho určenia večného evanjelia. Prvou skúškou je báť sa Boha, druhou je vzdať Mu slávu a treťou skúškou je chvíľa, keď prichádza hodina súdu. Tí, ktorí vzali malú knižku z ruky prvého anjela a zjedli ju, ako je to znázornené Jánom v desiatej kapitole, oslávili Boha pri druhej skúške, a tak boli potom pripravení vstúpiť do Nabuchodonozorovho súdu. Riadok na riadok, prvou skúškou 11. septembra 2001 bolo zjesť malú knižku, ktorá bola v ruke mocného anjela. Táto skúška uviedla nasledujúcu skúšku, v ktorej sa mali prejaviť dve triedy čitateľov ešte pred treťou a poslednou lakmusovou skúškou, ktorá jednoducho ukázala buď oslávený charakter, alebo charakter naplnený temnotou.

Čas pečatenia sto štyridsaťštyritisíc je dejinami od 11. septembra 2001 až po čoskoro prichádzajúci nedeľný zákon v Spojených štátoch. V týchto dejinách sa podobenstvo o desiatich pannách zopakuje a naplní do najmenšieho písmena. Táto skutočnosť potom ukazuje, že prorocké dejiny druhej kapitoly Habakuka sa takisto zopakujú a naplnia do najmenšieho písmena. Znamená to tiež, že obdobie pečatenia sto štyridsaťštyritisíc je obdobím, keď sa účinok každého prorockého videnia zopakuje a naplní do najmenšieho písmena.

Daniel 11,40 bol odpečatený v čase konca v roku 1989. Verš sa začína časom konca v roku 1798 a končí tým, že označuje čas konca v roku 1989. Riadok na riadok sa čas konca v roku 1798 zhoduje s časom konca v roku 1989. Dejiny štyridsiateho verša, začínajúce sa v roku 1798 a pokračujúce až po nedeľný zákon v štyridsiatom prvom verši, predstavujú dejiny šelmy vystupujúcej zo zeme (Spojených štátov) ako šiesteho kráľovstva biblického proroctva. Dva rohy šelmy zo zeme, republikánstvo a protestantizmus, sú znázornené dvoma časmi konca.

V čase zapečatovania sto štyridsiatich štyroch tisíc protestantský roh počas druhej skúšky z troch skúšok v rámci tohto časového obdobia vytvorí dve triedy uctievačov. Jedna trieda si vypestuje obraz Krista a druhá trieda si vypestuje obraz šelmy. V tomto období skúšky sa republikánsky roh spojí s odpadlým protestantským rohom a vytvorí obraz šelmy, keď protestantské cirkvi

následne prevezmú kontrolu nad občianskou vládou. Toto časové obdobie je znázornené v každom videní Božieho Slova, lebo práve tu sa každá z „kníh Biblie stretáva a končí“.

Druhou skúškou v týchto dejinách je skúška obrazu šelmy, a to vnútorne pre panny i navonok pre politikov dvoch súperiacich politických strán. Táto skúška je skúškou, ktorou musíme prejsť „pred uzavretím doby milosti“ pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone. Táto skúška je skúškou, ktorou prejdeme „predtým, než budeme zapečatení“. Táto skúška je skúškou, pri ktorej „bude rozhodnutý náš večný osud“.

V tejto štúdií budeme pokračovať v nasledujúcom článku.

„Iný mocný anjel bol poverený zostúpiť na zem. Ježiš mu vložil do ruky spis a keď prišiel na zem, zvolal: ‚Padol Babylon, padol.‘ Potom som opäť videla sklamaných, ako pozdvihujú svoje oči k nebu a s vierou a nádejou očakávajú zjavenie svojho Pána. No mnohí zrejme zostávali v otupenom stave, akoby spali; predsa som však na ich tvárach mohla vidieť stopy hlbokého zármutku. Sklamaní z Písma poznali, že sa nachádzajú v čase odkladu a že musia trpezlivo čakať na naplnenie videnia. Tie isté dôkazy, ktoré ich viedli k očakávaniu svojho Pána v roku 1843, ich viedli aj k tomu, aby Ho očakávali v roku 1844. Predsa som však videla, že väčšina nemala tú energiu, ktorá charakterizovala ich vieru v roku 1843. Ich sklamanie ochromilo ich vieru....“

„Keď sa služba Ježiša v svätyni uzavrela a On vošiel do veľsvätyne a postavil sa pred archu obsahujúcu Boží zákon, poslal svetu iného mocného anjela s tretím posolstvom. Do ruky anjela bol vložený zvitok a keď zostupoval na zem v moci a velebnosti, zvestoval strašné varovanie s najhrozivejšou hrozbou, aká kedy bola ľuďom oznámená. Toto posolstvo malo Božie deti priviesť k bdelosti tým, že im ukázalo hodinu pokušenia a úzkosti, ktorá bola pred nimi. Anjel povedal: ‚Budú privedení do tesného zápasu so šelmou a jej obrazom. Ich jedinou nádejou na večný život je zostať pevní. Hoci ide o ich život, musia sa pevne držať pravdy.‘ Tretí anjel uzatvára svoje posolstvo takto: ‚Tu je trpezlivosť svätých: tu sú tí, ktorí zachovávajú Božie prikázania a vieru Ježišovu.‘ Keď opakoval tieto slová, ukazoval na nebeskú svätyňu. Mysleť všetkých, ktorí prijímajú toto posolstvo, je upriamená na veľsvätyňu, kde Ježiš stojí pred archou a koná svoj posledný príhovor za všetkých, pre ktorých sa ešte stále zdržiava milosrdenstvo, i za tých, ktorí z nevedomosti prestúpili Boží zákon. Toto zmierenie sa koná pre spravodlivých mŕtvych aj pre spravodlivých živých. Zahŕňa všetkých, ktorí zomreli dôverujúc Kristovi, ale ktorí, keďže neprijali svetlo o Božích prikázaniach, zhrešili z nevedomosti prestúpením jeho predpisov.“ Early Writings, 245, 255.